

چکیده پایان نامه

بررسی تأثیر آموزش مهارت حل مسأله در بهبود مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان عقب‌مانده ذهنی خفیف

فاطمه بهرامگیری؛ پایان‌نامه کارشناسی ارشد مشاوره و راهنمایی؛ دانشگاه الزهراء (س)، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی؛
استاد راهنما: دکتر طیبه ماهرزاد؛ استناد مشاور: دکتر مهناز اخوان، تیرماه ۱۳۸۰.

ژورنال علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

مسأله در دو حیطه یافتن بدیل‌های مختلف و پیش‌بینی نتایج طی ۷ جلسه (برای هر مهارت) به مدت ۳۰ دقیقه در هر جلسه و هفته‌ای ۳ روز برای چهارگروه (۲ گروه ۴ نفره و ۲ گروه ۳ نفره) انجام شد. پس از آن آزمون مقایسه میانگین برای دو گروه وابسته (t) استفاده شده است. نتایج نشان داد که بین عملکرد و گروه آزمایش و کنترل در دو مهارت پس از اجرای آموزش تفاوت معنادار وجود دارد و آموزش مهارت‌های حل مسأله باعث بهبود مهارت «یافتن راه حل بدیل» و مهارت «پیش‌بینی نتایج» برای مسایل فرضی اجتماعی در دانش‌آموزان عقب‌مانده ذهنی خفیف گروه آزمایش شده است.

هدف این پژوهش ارزیابی تأثیر آموزش مهارت حل مسأله بر بهبود مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان پسر عقب‌مانده ذهنی خفیف بوده است. به این منظور ۲۸ دانش‌آموز پسر تا ۱۶ ساله عقب‌مانده ذهنی در پایه‌های دوم، چهارم و پنجم؛ با روش نمونه‌گیری چندمرحله‌ای از مدارس پسرانه کودکان استثنایی شهر تهران انتخاب شد و سپس براساس پایه‌های تحصیلی به دو گروه آزمایش و کنترل گمارش داده شدند. هر دو گروه به لحاظ سن زمانی و سن هوشی معادل بودند. به منظور سنجش توانایی دو مهارت یافتن بدیل‌های مختلف و پیش‌بینی نتایج آزمودنی‌ها در پیش‌آزمون، از ۶ معمای اجتماعی محقق ساخته (سه معما برای مهارت یافتن بدیل‌های مختلف و سه معما برای مهارت پیش‌بینی نتایج استفاده شد). سپس آموزش مهارت‌های حل